

SVEA HOVRÄTT
Patent- och
marknadsöverdomstolen
Rotel 020101

PROTOKOLL
2016-10-25
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 7
Mål nr PMÖÄ 660-16

RÄTTEN

Hovrättspresidenten Fredrik Wersäll, hovrättslagmannen Christine Lager och hovrättsrådet Carl Josefsson, referent och protokollförare

FÖREDRAGANDE

Hovrättsfiskalen Linda Heikkilä

KLAGANDE

TeliaSonera Sverige AB, 556430-0142
123 86 Farsta

Ombud: Bolagsjuristen P.H
Samma adress

MOTPART

Video Art Holland B.V
Anna Van Rennesplein 8
1911 KN Uitgeest
Nederländerna

Ombud: Advokaten P.H och jur. kand. H.Å-L
Engström & Hellman Advokatbyrå AB
Spannmålgatan 19
411 05 Göteborg

SAKEN

Rättegångskostnader

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Södertörns tingsrätts beslut 2015-12-28 i mål nr Å 9122-15

Genom det överklagade beslutet förelade tingsrätten TeliaSonera Sverige AB (TeliaSonera) vid vite att till Video Art Holland B.V (Video Art) ge information om namn och adress till dem som hos TeliaSonera vid vissa närmare angivna tidpunkter registrats som användare av vissa av bolaget tillhandahållna IP-adresser. Tingsrätten förpliktade också TeliaSonera att ersätta Video Art för rättegångskostnader med 10 000 kr, som avsåg ombudsarvode, jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för tingsrättens beslut till dess betalning sker.

Dok.Id 1308081

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 00	08-561 675 09	måndag – fredag 09:00-15:00
E-post: svea.avd2@dom.se www.patentochmarknadsöverdomstolen.se				

TeliaSonera har yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen, med ändring av punkten 3 i tingsrättens beslut, ska besluta att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader i tingsrätten.

TeliaSonera har anfört i huvudsak följande. Rättegångskostnaderna avser Video Arts kostnader med anledning av ett visst yttrande från TeliaSonera. I yttrandet framförde TeliaSonera väsentligen inget annat i sak än att den utredning om intrången som Video Art åberopade inte hade bifogats bolagets ansökan och att en förutsättning för bifall var att åtgärden var proportionerlig. Yttrandet innehöll inte något som tingsrätten inte kunde konstatera när ärendet anhängiggjordes. Vidare lade tingsrätten de handlingar som Video Art kompletterade utredningen med till grund för sitt beslut.

Video Art har motsatt sig ändring av tingsrättens beslut och anfört bl.a. följande. TeliaSoneras yttrande innehöll ett ifrågasättande av Video Arts utredning och rättslig argumentation avseende proportionaliteten i åtgärden. TeliaSonera yttrade sig därmed i sak. Yttrandet gav upphov till arbete som annars inte skulle ha uppkommit för Video Art och vållade bolaget de aktuella kostnaderna.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Efter föredragning fattar Patent- och marknadsöverdomstolen följande

BESLUT (att meddelas 2016-11-18)

1. Patent- och marknadsöverdomstolen avslår överklagandet.
2. TeliaSonera Sverige AB ska ersätta Video Art Holland B.V för rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen med 8 000 kr. Beloppet avser ombudsarvode. TeliaSonera Sverige AB ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för Patent- och marknadsöverdomstolens beslut tills betalning sker.

Utgångspunkter för bedömningen

Om ett yrkande om informationsföreläggande enligt 53 c § lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen) riktar sig mot någon som inte är motpart till sökanden i ett mål om intrång eller överträdelse, ska lagen (1996:242) om domstolsärenden (ärendelagen) tillämpas (se 53 e § andra stycket upphovsrättslagen).

I ett ärende där enskilda är motparter till varandra får domstolen med tillämpning av 18 kap. rättegångsbalken förplikta den ena parten att ersätta den andra parten för dennes kostnader i ärendet (se 32 § ärendelagen).

Av 18 kap. 1 § rättegångsbalken följer att den part som förlorar ärendet som huvudregel ska ersätta motparten för dennes rättegångskostnader. Av 53 e § andra stycket upphovsrättslagen framgår vidare att domstolen i ett ärende om informationsföreläggande får bestämma att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader.

I förarbetena till 53 e § upphovsrättslagen anförs att en internetleverantör, som är förhindrad att lämna ut informationen frivilligt, inte regelmässigt bör åläggas att ersätta rättighetshavarens rättegångskostnader vid bifall till ett yrkande om informationsföreläggande. Om yrkandet omedelbart medges eller överlämnas till domstolens bedömning bör enligt förarbetena domstolen i stället kunna besluta att vardera parten ska svara för sina kostnader. (Se prop. 2008/09:67 s. 155).

Patent- och marknadsöverdomstolens bedömning

Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar att TeliaSonera på grund av bestämmelser om tystnadsplikt i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation varit förhindrad att lämna ut den i ärendet begärda informationen frivilligt, dvs. utan domstolsprövning. Bolaget angav i tingsrätten att det överlämnade Video Arts yrkande om informationsföreläggande till tingsrättens bedömning. Men TeliaSonera påpekade också dels att Video Art inte hade gett in den utredning som bolaget låtit göra och redogjort för till stöd för sin ansökan, dels – i frågan om ett informationsföreläggande vore pro-

portionerligt – att respektive intrång består i tillgängliggörande av delar av en film vid ett tillfälle. Dessa invändningar från TeliaSonera föranledde Video Art att yttra sig och att åberopa ytterligare skriftlig utredning till stöd för ansökan.

Den rättsliga regleringen av fördelningen av rättegångskostnader i ett fall som detta innebär att huvudregeln fortfarande är att den förlorande parten ska ersätta den vinnande parten för partens rättegångskostnader i ärendet. Bestämmelsen i 53 e § andra stycket upphovsrättslagen är endast ett undantag från huvudregeln. Det följer enligt Patent- och marknadsöverdomstolen dels av systematiken i lagstiftningen, dels av att ändamålet med bestämmelsen i 53 e § andra stycket är att se till att den som inte är part i själva intrångstvisten inte regelmässigt drabbas av ett kostnadsansvar i ett ärende om informationsförläggande, särskilt i ett fall som detta med en internetleverantör som är förhindrad att lämna ut informationen frivilligt.

Den grundläggande handlingsdirigerande funktionen av bestämmelserna om fördelning av rättegångskostnadsansvar är att en part bär en risk i form av ett kostnadsansvar för de yrkanden, invändningar, omständigheter och den utredning som parten för in i målet. Bestämmelsen i 53 § andra stycket ska därför enligt Patent- och marknadsöverdomstolen tolkas restriktivt.

Eftersom TeliaSonera valde att framställa invändningar som föranledde ytterligare yttranden och utredning från Video Art, medför en sådan restriktiv tolkning att det inte finns skäl att tillämpa undantagsregeln om fördelning av rättegångskostnader i 53 e § andra stycket upphovsrättslagen. Att TeliaSonera i tillägg till invändningarna angav att bedömningarna överlämnades till domstolen förtar inte betydelsen av de invändningar som ändå framfördes.

Frågan om TeliaSonerars invändningar och Video Arts kompletteringar haft betydelse för tingsrättens bedömning i sak har enligt Patent- och marknadsöverdomstolen inte någon självständig betydelse för hur rättegångskostnaderna ska fördelas. Att lägga sådana hypotetiska överväganden i sakfrågan till grund för bedömningen av rättegångskostnadsfrågan saknar rättsligt stöd.

Av dessa skäl instämmer Patent- och marknadsöverdomstolen i tingsrättens slutsats att TeliaSonera ska betala ersättning för de kostnader som invändningarna medfört för Video Art. Det yrkade beloppet är enligt Patent- och marknadsöverdomstolens bedömning skäligt. TeliaSoneras överklagande ska alltså avslås.

Vid denna utgång ska TeliaSonera betala ersättning för Video Arts rättegångskostnader även i Patent- och marknadsöverdomstolen. Video Art har yrkat ersättning för ombudsarvode med 8 000 kr, varav TeliaSonera har vitsordat 5 000 kr som skäligt i och för sig. Yrkat belopp är enligt Patent- och marknadsöverdomstolens bedömning skäligt.

Det saknas skäl att göra undantag från huvudregeln att Patent- och marknadsöverdomstolens beslut inte får överklagas (se 1 kap. 3 § tredje stycket lagen [2016:188] om patent- och marknadsdomstolar). Detta beslut får därför inte överklagas.

Carl Josefsson
Protokollet uppvisat/